

Nr 231.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående understöd åt efterlevande till vissa i statens tjänst anställda personer; given Stockholms slott den 11 mars 1932.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen under punkterna 1:o)—3:o) hemställt.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Felix Hamrin.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 11 mars 1932.

Närvarande:

Statsministern EKMAN, statsråden GÄRDE, HAMRIN, VON STOCKENSTRÖM, STADENER, GYLLENSWÄRD, LARSSON, HOLMBÄCK, JEPPSSON, HANSÉN, RUNDQVIST.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Hamrin, anmäler följande frågor om understöd, att utgå å allmänna indragningsstaten, åt efterlevande till vissa i statens tjänst anställda personer och anför därvid:

Justitiedepartementet.

1:o.

Ang.
pension åt
f. d. vakt-
konstapeln
G. A. Anders-
sons änka
Maria
Albertina
Andersson.

I en till Kungl. Maj:t ställd skrift har Maria Albertina Andersson, född Hallin, anhållit att bliva tillerkänd pension efter sin den 2 november 1931 avlidne man, f. d. vaktkonstapeln vid statens tvångsarbetsanstalt å Svartsjö Gustaf Albert Andersson.

Av handlingarna i ärendet inhämtas, att Gustaf Albert Andersson, som var född den 4 december 1852, anställdes såsom extra vaktkonstapel vid centralfängelset å Långholmen den 8 juli 1874, antogs till ordinarie vaktkonstapel vid samma fängelse från och med den 2 juli 1875 samt transporterades i samma befattning till tvångsarbetsanstalten å Svartsjö i oktober 1894; att han erhöll avsked med utgången av december månad 1917 med en årlig pension av 1,000 kronor; samt att han icke var delägare i civilstatens änke- och pupillkassa.

Vidare inhämtas, att Gustaf Albert Andersson vid sin död efterlämnade, förutom änkan, född den 30 augusti 1867, ogifta dottern Edit Maria, född den 16 augusti 1898; att behållningen i boet efter Andersson uppgick till omkring 6,120 kronor, därav en till 3,500 kronor taxerad fastighet; samt att änkan Anderssons arbetsförmåga på grund av sjukdom (kronisk ledgångsreumatism i armar och händer med deformation av fingrarnas leder) är i väsentlig grad nedsatt.

Enligt intyg av pastorsämbetet i Färentuna-Hilleshögs församlingar är sökandens dotter för vård av modern nödsakad att vistas i hemmet och på grund därav förhindrad att genom förvärvsarbete bereda sig inkomst.

Fångvårdsstyrelsen, som avgivit infortrat utlåtande i ärendet den 28 december 1931, har under återopande av vad i ärendet blivit upplyst tillstyrkt, att understöd av statsmedel bereddes änkan Andersson, därvid styrelsen föreslagit, att eventuell pension måtte bestämmas att utgå med ett belopp av 384 kronor för år.

Efter remiss har statskontoret avgivit utlåtande i ärendet den 12 januari 1932 och därvid, under återopande av 1931 års riksdags beslut om pension å 384 kronor åt f. d. vaktkonstapeln F. J. Hanssons änka (R. skr. nr 204, punkt 1), hemställt, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, att änkan Andersson finge från och med den 1 december 1931, så länge hon förbleve änka, å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension å 384 kronor.

Departements-
chefen.

Vid upprepade tillfällen har riksdagen beviljat pension åt änkor efter bevakningsmän vid fångvården, vilka icke varit delägare i civilstatens

änke- och pupillkassa. Även i det nu föreliggande fallet synas omständigheterna vara sådana, att pension bör utverkas. Beträffande det föreslagna pensionsbeloppet, 384 kronor, vilket överensstämmer med vad som tidigare beviljats i dylika fall, har jag icke heller funnit anledning till erinran. Jag får alltså hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att f. d. vaktkonstapeln vid statens tvångsarbetsanstalt å Svartsjö Gustaf Albert Anderssons änka Maria Albertina Andersson, född Hallin, må från och med den 1 december 1931 under sin återstående livstid, så länge hon förbliver änka, å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension av 384 kronor.

Socialdepartementet.

2:o.

I skrivelse till Kungl. Maj:t den 19 januari 1932 har *riksförsäkringsanstalten* gjort framställning om utverkande av pension åt tillförordnade sekreteraren, notarien å extra stat hos anstalten Carl Arthur Olsson Cronströms änka Agda Helena Elisabeth Cronström, född Arbin.

Av handlingarna i ärendet framgår, att Cronström, som var född den 9 juli 1889, efter att hava avlagt kansliexamen inträdde i statens tjänst den 18 maj 1912 såsom extra ordinarie tjänsteman i fångvårdsstyrelsen; att han de följande åren till början av år 1918 tjänstgjorde dels i nämnda verk, dels ock i kammarkollegium och läroverksöverstyrelsen, i vilka ämbetsverk han innehade förordnande såsom arkivarie i omkring tre månader samt såsom aktuarie, notarie och registrator sammanlagt omkring fyra år, varjämte han vissa tider bestred amanuensbefattning; att han från och med den 21 januari 1918 antogs till amanuens hos riks-försäkringsanstalten samt från och med den 1 mars 1918 till och med den 31 maj 1919 uppehöll notarietjänst därstädes; att han den 1 juni 1919 blev notarie å extra stat hos anstalten, vilken befattning han innehade till sitt den 28 januari 1931 timade frånfälle; att han därjämte från och med den 27 oktober 1927 till och med den 18 juli 1929 enligt anstaltens särskilda beslut innehade förordnande att uppehålla en vakant sekreterarebefattning å ordinarie stat samt — sedan förordnande å befattningen kungjorts till ansökning i den ordning, som stadgas i §§ 27 och 28 av instruktionen för riks-försäkringsanstalten — den 19 juli 1929 av Kungl. Maj:t förordnades att tills vidare uppehålla samma sekreterarebefattning, vilket förordnande han innehade till sin död; att han jämlikt Kungl. Maj:ts beslut den

Ang.
pension åt
t. f. sekre-
teraren hos
riksförsäk-
ringsanstal-
ten C. A.
Olsson Cron-
ströms änka
Agda Helena
Elisabeth
Cronström.

15 februari 1929 på grund av detta förordnande åtnjöt samma förmåner, som om han varit innehavare av sekreterarebefattning å extra stat; samt att han omkring två månader uppehållit byråchefsbefattning, varjämte han före den 27 oktober 1927 uppehållit sekreterarebefattning under omkring 1 år 9 månader.

Vidare framgår av handlingarna, att Cronström efterlämnat, förutom änkan, vilken är född den 13 oktober 1895, dottern Brita Elisabeth, född den 5 oktober 1925; att änkan sedan den 1 juli 1930 innehaft befattning som ordinarie småskollärarinna vid Stockholms stads folkskolor; att enligt förrättad bouppteckning efter Cronström tillgångarna i boet uppgingo till 15,836 kronor 76 öre, därav i lösören 1,978 kronor 50 öre, samt skulderna till 10,635 kronor 63 öre, i vilket belopp emellertid ingick kontrakterad hyra för tiden 1 april 1931—30 september 1932 med 5,900 kronor; samt att på grund av mellan makarna upprättat inbördes testamente den del av den avlidnes kvarlåtenskap, som ej utgjorde bröstarvinges laglott, med full äganderätt skulle tillfalla änkan.

Tidigare framställning i ämnet.

Frågan om understöd åt Cronströms efterlevande var nästförflutet år föremål för Kungl. Maj:ts och riksdagens prövning med föranledande av en då föreliggande framställning av riksförsäkringsanstalten om utverkande av pension åt Cronströms änka och uppfostringsbidrag åt makarnas dotter.

I berörda framställning, dagtecknad den 21 februari 1931, anförde riksförsäkringsanstalten i huvudsak följande:

Oaktat anstalten varit i verksamhet sedan år 1902, hade anstaltens organisationsfråga ännu icke blivit slutgiltigt löst. På grund härav hade endast ett fåtal av anstaltens befattningshavare ordinarie anställning. Ej mer än 41 befattningar, inberäknat 22 biträdes- och expeditivsvaktsbefattningar, vore uppförda å ordinarie stat. Då hela antalet befattningshavare i anstalten vid 1931 års ingång utgjorde 329, uppginge antalet ordinarie befattningar endast till cirka 12 procent därav. Riksförsäkringsanstalten intoge sålunda uti ifrågavarande hänseende en synnerligen ogynnsam och i statsförvaltningen sannolikt enastående ställning. Tid efter annan hade riksförsäkringsanstalten gjort framställning om anstaltens försättning på ordinarie stat i större utsträckning, vilket emellertid ej ansetts kunna föranleda åtgärd med hänsyn till de alltför fortgående utredningarna på socialförsäkringsens område. Läget hade ytterligare förvärrats genom den sedan ett flertal år tillämpade vakanssättningen av tjänster. Det syntes emellertid icke skäligt, att anstaltens befattningshavare eller deras efterlevande bleve lidande till följd av dröjsmålet med lösande av anstaltens organisationsfråga.

Vad beträffade Cronström, vilkens stora nit och skicklighet i arbetet anstalten vitsordade, skulle han under normala förhållanden givetvis innehaft notarietjänst å ordinarie stat och sannolikt även sekreterarebefattning å sådan stat. Då han på grund av de säregna förhållandena vid anstalten varit förhindrad vinna delaktighet i civilstatens änke- och pupillkassa, syntes det befogat, att hans änka och barn av statsmedel erhöle pension.

Riksförsäkringsanstalten ville erinra om att 1928 års riksdag enligt skrivelse nr 354 (punkt 31) medgivit, att änkan efter tjänstförrättande sekreteraren hos anstalten, notarien å extra stat A. E. Nordgren finge uppbära en årlig pension å 720 kronor. I riksdagens nyssnämnda skrivelse hade anförts, bland annat, följande: »Såsom framgår av utredningen i ärendet innehade Nordgren icke ordinarie befattning, till följd varav han saknat möjlighet att ingå i civilstatens änke- och pupillkassa och därigenom grundlägga pensionsrätt för sin hustru. Anledningen till att Nordgrens tjänst i likhet med det stora flertalet av riksförsäkringsanstaltens befattningar icke blivit uppförd å ordinarie stat, torde såsom riksförsäkringsanstalten i avgivet utlåtande framhållit stå i samband därmed, att frågan om socialförsäkringens organisation ännu icke blivit slutgiltigt avgjord. Med hänsyn härtill synas starka billighetsskäl föreligga för beredande av någon pension av statsmedel såsom bidrag till änkan Nordgrens uppehälle. Vid bestämmandet av storleken av denna pension torde, då mannen Nordgren icke erlagt några pensionsavgifter, en viss reduktion böra äga rum av det belopp, som skolat utgå, därest Nordgren varit ordinarie notarie. Vid sådant förhållande finner riksdagen det av statskontoret i avgivet utlåtande föreslagna pensionsbeloppet av 720 kronor skäligt.»

Riksförsäkringsanstalten framhöll vidare, att de skäl, som riksdagen anført i omförmälda skrivelse angående notarien Nordgrens änka, syntes till fullo motivera, att pension beviljades även de efterlevande efter Cronström. Den omständigheten, att dessa icke alldeles saknade medel till sitt uppehälle samt att änkan tills vidare vore i stånd att utföra förvärvsarbete, syntes under föreliggande förhållanden icke böra tillmätas betydelse. Vad anginge frågan, huruvida pension skulle beräknas med hänsyn till Cronströms sekreterareförordnande eller till hans notariebefattning på extra stat, syntes det riksförsäkringsanstalten, att, då Cronström — efter det att förordnande å ifrågavarande sekreterarebefattning kungjorts till ansökning i förenämnda ordning — av Kungl. Maj:t förordnats att tills vidare uppehålla denna befattning med åtnjutande av samma förmåner, som om han varit sekreterare å extra stat, pension borde beräknas till samma belopp, som skulle utgått, därest han varit sekreterare å ordinarie stat, dock med viss reduktion med hänsyn till att pensionsavgifter ej erlagts.

Statskontoret, som den 4 mars 1931 avgav infortrat utlåtande i ärendet, anförde däri, att, på grund av vad riksförsäkringsanstalten andragit och meddelat rörande anställningsförhållandena hos anstalten och därav föranledd försening av befordran till ordinarie tjänst vid verket, statskontoret ansåge, att Cronströms änka, oaktat hon endast vore 35 år gammal och själv innehade ordinarie tjänst såsom småskollärarinna vid Stockholms folkskolor, väl borde erhålla någon änkepension, men att beloppet borde begränsas till 720 kronor, motsvarande vad av 1928 års riksdag beviljats notarien A. E. Nordgrens änka, ävensom att makarna Cronströms dotter borde i uppfostringsbidrag undfå 300 kronor, för år räknat.

Vid anmälan av ärendet inför Kungl. Maj:t den 13 mars 1931 anförde jag följande:

På sätt riks försäkringsanstalten anfört hade statsmakterna, i avbidan på avgörande av frågan om socialförsäkringens organisation, allenast beträffande ett fåtal tjänster medgivit uppförande å ordinarie stat av riks försäkringsanstaltens befattningshavare. Därest tjänsterna hos anstalten fått besättas med ordinarie innehavare, skulle Cronström — enligt vad anstalten uttalat — med säkerhet vunnit befordran till ordinarie notarie och sannolikt även kommit att innehava sekreterarebefattning å ordinarie stat. Med hänsyn härtill och med avseende å 1928 års riksdags av ämbetsverken återopade beslut angående pension åt notarien Nordgrens änka syntes det mig rimligt, att Cronströms änka — ehuru särskilt ömmande omständigheter icke kunde anses föreligga — tillerkändes pension även som att uppfostringsbidrag beviljades åt makarnas barn. Beträffande storleken av pensionen och uppfostringsbidraget anslöte jag mig till statskontorets förslag.

I enlighet med min hemställan föreslog Kungl. Maj:t i proposition nr 177 (punkt 1) riksdagen medgiva, att Cronströms änka Agda Helena Elisabeth Cronström, född Arbin, och makarna Cronströms minderåriga dotter Brita Elisabeth finge från och med den 1 februari 1931 å allmänna indragningsstaten uppbära, änkan en årlig pension av 720 kronor under återstående livstiden, så länge hon förbleve änka, och dottern ett årligt uppfostringsbidrag å 300 kronor intill utgången av det kalenderår, under vilket hon uppnådde 18 års ålder.

I utlåtande nr 29, punkt 5, i anledning av berörda proposition anförde bankoutskottet följande:

Enligt utskottets mening vore omständigheterna i förevarande fall sådana, att staten icke borde undandraga sig att lämna något understöd. I anslutning till de principer, som hittills tillämpats vid behandlingen av liknande framställningar, hade utskottet emellertid icke ansett sig kunna tillstyrka, att pension bereddess Cronströms änka, vilken endast vore 35 år gammal och innehade ordinarie befattning såsom småskollärarinna vid Stockholms stads folkskolor. Vid detta ståndpunktstagande hade utskottet icke förbisett de i propositionen framhållna särskilda anställningsförhållanden, som rådde inom riks försäkringsanstalten, men funne utskottet dessa förhållanden icke kunna utesluta en skälighetsprövning med hänsyn jämväl till övriga på frågan inverkan omständigheter. Vad därefter förslaget om beviljande av ett uppfostringsbidrag till makarna Cronströms minderåriga dotter beträffade, funne utskottet billigt, att sådant bidrag skulle utgå. Med hänsyn till den ställning, utskottet intagit till frågan om änkepension i detta fall, syntes berörda bidrag böra bestämmas till 384 kronor.

Under återopande av det anförda hemställde bankoutskottet, att riksdagen, i anledning av Kungl. Maj:ts ifrågavarande framställning, måtte medgiva, att makarna Cronströms minderåriga dotter Brita Elisabeth finge från och med den 1 februari 1931 till och med utgången av det kalenderår, under vilket hon uppnådde 18 års ålder, å allmänna indragningsstaten uppbära ett årligt uppfostringsbidrag å 384 kronor.

Riksdagen (R. skr. nr 204, punkt 3) beslöt i enlighet med vad utskottet sålunda hemställt.

Till stöd för nu föreliggande, av riks försäkringsanstalten i skrivelse den 19 januari 1932 gjorda framställning om pension åt Cronströms änka har anstalten anfört följande:

Nu föreliggande framställning.

Sedan 1931 års riksdag fattat beslut i frågan om understöd åt Cronströms efterlevande, hade riksdagen medgivit, att docenten vid universitetet i Lund Johannes (Hannes) Evelinus Skölds änka och makarnas tre minderåriga barn ävensom att docenten vid universitetet i Uppsala Adolf Fredrik Söderströms änka samt dessa makars tre minderåriga barn finge från och med den 1 oktober 1930 å allmänna indragningsstaten uppbära, änkor på vardera en årlig pension av 600 kronor under deras återstående livstid, så länge de förbleve änkor, samt vart och ett av barnen ett årligt uppfostringsbidrag av 384 kronor till och med utgången av det kalenderår, under vilket barnet uppnådde 18 års ålder (Kungl. Maj:ts prop. nr 93 år 1931, p. 3 och 4; bankoutskottets utl. nr 29, p. 10 och 11; riksdagens skriv. nr 204, p. 8 och 9).

Med hänsyn härtill syntes det anstalten rätt och billigt, att jämväl Cronströms änka bereddes rätt att uppbära pension i den omfattning, som av riks försäkringsanstalten föreslagits, då samma förutsättningar för erhållande av pension i huvudsak förelegat i samtliga nu omförmälda fall.

Statskontoret har den 26 januari 1932 avgivit infordrat utlåtande över den nu förevarande framställningen och därvid anfört följande:

Sedan bankoutskottet vid 1931 års riksdag beträffande de ganska likartade framställningarna om pensioner åt Cronströms samt docenterna Skölds och Söderströms efterlämnade änkor och barn föreslagit en enhetlig lösning, i det att uppfostringsbidrag åt de minderåriga barnen skulle beviljas med 384 kronor till vart och ett av barnen, men däremot änkepension i intet fall förekomma, hade detta förslag godkänts av riksdagen i avseende å den först behandlade framställningen om understöd åt Cronströms efterlämnade familj, varemot riksdagen, när de båda andra framställningarna därefter föredragits, bifallit framställda yrkanden om pension å 600 kronor till vardera av änkor på Sköld och Söderström jämte de av bankoutskottet tillstyrkta uppfostringsbidragen till barnen. Det förhållandet, att berörda framställningar till synes utan sakligt skäl lett till så skilda resultat, syntes enligt statskontorets mening böra föranleda till att ånyo för riksdagen framlägga frågan om beredande av pension åt Cronströms änka. Den framställning, som i propositionen nr 177 förelagts 1931 års riksdag, hade avsett att bereda änkan Cronström en pension å 720 kronor och makarna Cronströms minderåriga dotter ett årligt uppfostringsbidrag å 300 kronor. När riksdagen bestämt sistnämnda bidrag till 384 kronor, skulle det kunna ifrågasättas att bestämma änkepensionen även i detta fall liksom för änkor på Sköld och Söderström till 600 kronor för år räknat. Pensionen syntes böra få åtnjutas från och med månaden näst efter mannens dödsfall, eller från och med den 1 februari 1931, och syntes böra anvisas att utgå å allmänna indragningsstaten, allt i enlighet med vad som föreslagits i nyssnämnda proposition.

Departemen-
ts-
chefen.

Under hänvisning till vad jag vid anmälan inför Kungl. Maj:t nästlidet år av den då föreliggande framställningen från riksförsäkringsanstalten anförde till stöd för förslaget om beredande av pension åt Cronströms änka och med hänsyn till 1931 års riksdags beslut att tillerkänna pension åt änkor efter docenterna Sköld och Söderström, förordar jag, att förslag om beviljande av pension åt Cronströms änka ånyo förelägges riksdagen. Beträffande storleken av pensionen, vilken i propositionen till 1931 års riksdag föreslogs till 720 kronor, anser jag mig på av statskontoret angivna skäl nu böra tillstyrka, att pensionsbeloppet fastställs till 600 kronor.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att tillförordnade sekreteraren, notarien å extra stat hos riksförsäkringsanstalten Carl Arthur Olsson Cronströms änka Agda Helena Elisabeth Cronström, född Arbin, må från och med den 1 februari 1931 under sin återstående livstid, så länge hon förbliver änka, å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension av 600 kronor.

Ecklesiastikdepartementet.

3:o.

Ang.
pension åt
förra arkiv-
föreståndaren
O. W. Wenner-
stens änka
Emma
Johanna
Wennersten.

I skrivelse den 19 februari 1932 har *riksarkivet*, med föranledande av en av förra föreståndaren för arkivdepån i Visby Oskar Wilhelm Wennerstens änka Emma Johanna Wennersten, född Stenberg, hos riksarkivarien gjord ansökning, hemställt, att Kungl. Maj:t måtte hos riksdagen utverka pension åt Emma Johanna Wennersten.

Wennersten var född den 13 oktober 1867 och avled den 31 augusti 1931. Från och med den 18 februari 1905 till utgången av juni månad 1927 innehade han förordnande såsom föreståndare för arkivdepån i Visby. Vid tiden för sin avgång ur tjänst uppbär Wennersten i avlöningsförmåner arvode med 1,200 kronor för år jämte två ålderstillägg å vardera 200 kronor ävensom tillfällig löneförbättring å 300 kronor.

Med bifall till av Kungl. Maj:t i proposition nr 125 under punkt 1 framlagt förslag beviljade 1927 års riksdag (R. skr. nr 214, punkt 80) Wennersten en årlig pension av 1,404 kronor.

Vid sin död efterlämnade Wennersten, förutom änkan, född den 25 december 1875, en dotter Margit (Greta) Hillevi Wennersten, född den 1

februari 1907. Bouppteckningen efter Wennersten utvisade en behållning i boet av 4,555 kronor. Av handlingarna inhämtas vidare, att änkan i övrigt saknar tillgångar samt att hon av dottern icke kan påräkna något bidrag till sitt uppehälle.

Riksantikvarien har i ett handlingarna bilagt yttrande av den 12 februari 1932 anfört, bland annat, följande:

Ehuru arkivföreståndaren Wennerstens officiella verksamhet fallit inom det arkivaliska området, syntes hans vetenskapliga insatser huvudsakligen tillhöra den arkeologiska forskningen. Sedan 1890-talet hade Wennersten i mer än 30 år utfört talrika uppdrag för riksantikvariens räkning, däribland en hel del grävningar. Hans förnämsta insatser hade kanske bestått i hans omfattande verksamhet för uppspårande och tillvaratagande av de talrika fynd, som oavbrutet gjordes på Gotland under allt slags jordarbete. Härigenom hade han räddat ett otal fornfynd och införskaffat upplysningar om fyndomständigheterna samt givit uppslag till fortsatta forskningar. För allt detta mångåriga arbete hade han uppburit mycket blygsamma ersättningar för resekostnader från statens historiska museum. Det kunde med en viss rätt påstås, att endast det stöd, han åtnjutit från sin duktiga och arbetsamma hustrus sida, möjliggjort hans strövtåg runt hela ön för att uppspåra och beskriva dess fornminnen. Drivkraften till hans verksamhet hade varit en ren och oskrymd kärlek till fädernesö. Att han ej förmått uträtta allt han önskat hade till ej ringa del berott på en svag ekonomi.

Det syntes alltså även från de för riksantikvarien givna synpunkter väl motiverat, att en framställning gjordes om pension åt Wennerstens efterlevande änka.

Riksarkivet har i sin berörda skrivelse den 19 februari 1932 anslutit sig till de av riksantikvarien gjorda uttalandena samt, under åberopande tillika att Wennerstens änka befunne sig i mycket bekymmersamma omständigheter och icke syntes äga möjlighet till något förvärvsarbete, hemställt om utverkande av pension åt änkan med belopp, som kunde anses skäligt.

Efter remiss har *statskontoret* avgivit yttrande i ärendet den 27 februari 1932 och därvid yttrat följande:

På grund av vad i detta ärende blivit meddelat och anfört syntes biligheten bjuda, att något understöd i form av pension bereddes änkan Wennersten. Statskontoret föreställde sig, att pensionsbeloppet, som icke gärna kunde enligt vanliga regler för förhållandet mellan tjänstepension och familjepension avpassas efter den låga pension, vilken tillkommit Wennersten, borde bestämmas till 600 kronor.

Statskontoret har alltså hemställt, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, att Emma Wennersten finge från och med den 1 september 1931 under sin återstående livstid, så länge hon förbleve änka, uppbära pension från allmänna indragningsstaten till belopp av 600 kronor årligen.

Departements-
chefen.

På grund av de i ärendet upplysta omständigheterna anser jag mig böra biträda förslaget om beredande av pension åt Wennerstens änka. Det av statskontoret ifrågasatta pensionsbeloppet, 600 kronor, synes mig emellertid väl högt och skäligen böra reduceras till förslagsvis 504 kronor. Då jag i övrigt icke haft något att erinra mot statskontorets förslag, får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att förre föreståndaren för arkivdepån i Visby Oskar Wilhelm Wennerstens änka Emma Johanna Wennersten, född Stenberg, må från och med den 1 september 1931 under sin återstående livstid, så länge hon förbliver änka, å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension av 504 konor.

Vad departementschefen ovan under punkterna 1:o)—3:o) hemställt, däri statsrådets övriga ledamöter instämma, bifaller Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten samt förordnar, att proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

R. Borgström.